

villig, at det, der skulde fremstaa, var noget Mere og Uvidet, fremfor hvad der hidtil havde været, og heller ikke har det været min Tanke eller Hensigt ved at indføre den Bemærkning i Anmærkningerne, som Ordføreren omtalte, eller i min Skrivelse til vedkommende Skoles Bestyrelse, at jeg vilde søge at tvinge Skolen tilbage til det Punkt, den stod paa for to Aar siden, nemlig til sin at være en Skole for at tegne efter levende Model. Det har ikke været min Hensigt; men min Hensigt har været den, at jeg vilde stryge det efter min Formening urimelige Statstilskud til en Elevskole eller Børneskole, som kom til at staa som en, synes det mig, unødvendig Konkurrent til Akademiets Skole; derimod kunde det ikke falde mig ind at ville forøvrigt indskrænke Friheden for de Herrer Bestyrere af denne Skole paa nogen Maade. Naar det er omtalt i Anmærkningerne, at de, som Ministeriet mente passende kunde faae Udgang til en saadan Skole, maatte være Kunstnere, som havde erhvervet Afgangsbrev fra Akademiet eller en lignende Uddannelse, er dermed kun antydet, at Regjeringen mente, at Eleverne skulde være vorne Menneſter, Folk, der havde en vis kunstnerisk Uddannelse, inden de kom ind paa denne Skole, men Skolen burde derimod ikke være ligefrem en Elevskole eller Børneskole. Det er det, Ministeriet har havt Foran i mod, og hvorved det har fundet sig foranlediget til at søge ikke at forhindre en saadan Elevskoles Tilværelse, Enhver har jo Lov til at oprette en saadan Skole, om han vil, men at fratage den Statstilskudet. Om derimod denne Skole vil komme til at udvikle sig nærmest som en Forhøttelsesſkole, hvor Kunstnerne ved Hjælp af den, om man saa maa sige, indbyrdes Undervisning søge at udvikle de kunstneriske Talenter og lære hinanden bedre og bedre at male, eller om der udviklede sig et System, hvor en enkelt Maler stod i Spidsen for et Atelier og havde yngre Kunstnere under sig og uddannede dem i sin særlige Malerkunst, maatte blive en ganske fri Sag. Det kunde ikke falde mig ind at blande mig ind deri, ligesom jeg ikke har forlangt nogenſomhelst kontrollerende Myndighed med Skolen. Kun har Ministeriet ment, at der er noget Urimeligt i, at man ved Siden af et Statsakademi uden Grund vilde oprette et lille Konkurrenceakademi; det kan slet ikke sammenlignes, og det forekommer det mig dog, at den ærede Ordfører maa kunne indse, med Statens Understøttelse til private Latin- og Realskoler lige overfor sine egne Latin- og Realskoler, thi det er et Faktum, at disse private eller kommunale Real-

Latinskoler ere en Nødvendighed for Befolkningens Undervisning her i Landet. De ere en ubetinget Nødvendighed. Statens Instalter ere for smaa og indskrænkede til, at de kunne paatage sig hele Undervisningsarbejdet her i Landet. Men det er ikke Til det her. Her maa man, hvad Kunstneres Mængde angaar, sige, at i saa Henseende er virkelig det Antal, som Akademiet kan optage, stort nok, mere end stort nok. Den ærede Ordfører mente, at det, jeg nu havde bebudet at gjøre, var stridende mod Uftalen imellem mig og Finantsudvalget for et Par Aar siden; det anerkjender jeg ikke. Naar den ærede Ordfører erklærede videre, at det var en ligefrem Overenskomst, et Kompromis, hvor jeg paa den ene Side gif ind paa at optage paa Finantsloven disse 4000 Kr. til denne Skole, og saa Finantsudvalget paa sin Side gif ind paa, at der blev bevilget 1,500 Kr. til en Husleiegodtgjørelse for en Professor ved Akademiet, for at Akademiet derigjennem kunde faae Raadighed over den nylig afdøde Professor Hansens Veilighed, saa skal jeg hertil bemærke Følgende. For det første er det ikke ganske saa, at det ene kan siges at være Kompensation lige overfor det Andet. Den Overenskomst, som den Gang blev indgaaet, omfattede mange Punkter paa hele Budgettet og ikke alene disse to. Naar nu Finantsudvalget vil gjøre gjældende, at Ministeren ikke skulde have opfyldt, hvad han den Gang gif ind paa, hvorledes har da Finantsudvalget, ikke naturligvis juridisk, men naar man ser bort fra den juridiske Side, opfyldt den Del af Overenskomsten, som den ærede Ordfører omtalte. Ja, ganske vist, de 1,500 Kr. blev bevilgede, og en af de nyansatte Professorer fik en Husleiegodtgjørelse af 1,500 Kr., og Veiligheden stod forjaaviddt til Akademiets Raadighed, men Forudsætningen for det Hele, at faae de nødvendige Penge bevilgede for at kunne anvende denne Veilighed, hvorledes gif det med den? Den nægtede dette Thing ganske naturligt, efter at Finantsudvalgets Flertal havde indstillet det til Nægtelse. Nu vil jeg ærlig talt sige, at hvis de ærede Herrer, hvis den ærede Ordfører og de, som have samme Interesse som han, ønske, at der virkelig skal komme en sand Konkurrence frem mellem, hvad de Herrer nu behage at betegne som den officielle Kunst paa Akademiet og den fri Kunst udenfor Akademiet, saa er det dog ganske vist paa den ene Side en Betingelse, som de Herrer naturligt kunne stille fra deres Side, at der bevilges de Penge, som hidtil ere bevilgede til den fri Skole, men det er virkelig og saa en naturlig Betingelse fra den anden Side, at de nødvendige Penge bevilges, for at Akade-